

Av president Thomas S. Monson

Til vi ses igjen

Vi må holde ut til enden, for vårt mål er evig liv i vår himmelske Faders nærhet.

Mine brødre og søstre, mitt hjerte er fylt når vi nå skal avslutte denne storartede generalkonferansen. Vi har fått åndelig næring ved å lytte til råd og vitnesbyrd fra dem som har deltatt på hvert enkelt møte. Jeg er sikker på at jeg taler for alle medlemmer overalt når jeg uttrykker dyp takknemlighet for de sannheter vi har lært. Vi kan gjenta ordene som finnes i Mormons bok, uttalt av dem som hørte den store kong Benjamins preken og «ropte ... med én røst og sa: Ja, vi tror alle de ord som du har talt til oss, og vi vet også at de er pålitelige og sanne på grunn av Den Allmektige Herres Ånd.»¹

Jeg håper vi vil ta oss tid til å lese konferansetalene, som vil bli trykt i november-nummeret av *Ensign* og *Liahona*, for de fortjener et nøye studium.

For en velsignelse det er at vi har kunnet samles her, i dette storslagne Konferansesenter, i fred, komfort og sikkerhet. Vi har hatt større dekning av konferansen enn noensinne, og strukket oss ut over kontinenter og hav til folk overalt. Selv om vi er langt borte fra mange av dere, føler vi deres ånd og sender dere vår kjærlighet og takknemlighet.

Til våre brødre som har blitt avløst

på denne konferansen, vil jeg uttrykke alles inderlige takknemlighet for deres mange år med trofast tjeneste. Utallige er de som har blitt velsignet ved deres bidrag til Herrens verk.

Tabernakelkoret og andre kor som har deltatt på møtene, har i sannhet gitt oss himmelsk musikk som har forsterket og forskjønnert alt annet som har funnet sted. Takk for at dere deler deres musikk talenter og -ferdigheter med oss.

Jeg er glad i og setter pris på mine trofaste rådgivere, president Henry B. Eyring og president Dieter F. Uchtdorf. De er virkelig kloke og forstandige menn, og deres tjeneste er uvurderlig. Jeg kunne ikke gjort alt som forventes av meg, uten deres støtte og assistanse. Jeg er glad i og beundrer mine brødre i De tolv apostlers quorum, alle i De syttis quorumer og i Det presiderende biskopsråd. De utfører sin tjeneste uselvvisk og effektivt. På samme måte verdsetter jeg de kvinner

og menn som virker som funksjonærer i hjelpeorganisasjonene på generalplan.

Hvor velsignet vi er som har Jesu Kristi gjengitte evangelium. Det gir svar på spørsmål om hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi går hen når vi forlater dette liv. Det gir vårt liv mål og mening og håp.

Vi lever i en urolig verden, en verden med mange utfordringer. Vi er her på jorden for å håndtere våre egne utfordringer etter beste evne, for å lære av dem og overvinne dem. Vi må holde ut til enden, for vårt mål er evig liv i vår himmelske Faders nærhet. Han elsker oss og har intet høyere ønske for oss enn at vi skal nå dette målet. Han vil hjelpe oss og velsigne oss når vi påkaller ham i våre bønner, studerer hans ord og adlyder hans bud. Slik finner vi trygghet. Slik finner vi fred.

Gud velsigne dere, mine brødre og søstre. Jeg takker dere for deres bønner på mine og alle generalautoritetenes vegne. Vi er dypt takknemlige for dere og for alt dere gjør for å fremme Guds rike på jorden.

Måtte himmelens velsignelser være med dere. Måtte deres hjem være fylt med kjærlighet og høflighet og med Herrens ånd. Måtte dere stadig gi næring til deres vitnesbyrd om evangeliet, slik at det kan beskytte dere mot Satans tuktelse.

Konferansen er nå over. Måtte vi komme hjem i trygghet. Måtte den ånd vi har følt her, være med oss når vi går tilbake til våre hverdagssystemer. Måtte vi vise mer vennlighet overfor hverandre. Måtte vi alltid være opptatt med Herrens arbeid.

Jeg er glad i dere. Jeg ber for dere. Jeg byr dere farvel til vi ses igjen om seks måneder. I vår Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTE

1. Mosiah 5:2.

Av Julie B. Beck

Hjelpeforeningens president på generalplan

«Døtre i mitt rike»: Hjelpeforeningens historie og arbeid

Å studere Hjelpeforeningens historie definerer og uttrykker hvem vi er som vår Frelser, Jesu Kristi disipler og tilhengere.

Dette møtet er en gave til alle vår himmelske Faders døtre som ønsker å lære hans sinn og vilje og forstå sine ansvarsoppgaver i hans plan. Jeg har besøkt mange av dere det siste året, og jeg har blitt rørt når jeg har sett dere i øynene, omfavnet dere, ledd med dere, grått med dere og lyttet til deres sorg, glede og seier. Det kan ikke beskrives hvor dyrebare dere alle er, og vår himmelske Fader kjenner enhver. Som Guds døtre forbereder dere dere til evige mål, og hver enkelt av dere har en kvinnes identitet, natur og ansvar. Familier, samfunn, Kirken og den dyrebare frelsesplanen er avhengig av deres trofasthet. Kjære søstre, vi er så glad i dere og ber for dere!

Vi befinner oss alle midt i en svært personlig erfaring på jorden. To søstre jeg nylig møtte, representerer hvordan man er trofast. En søster bor i det midtre Brasil. Hennes pene, røde murstenshus i en hage med rød

jordbunn, som er omgitt av en rød stenmur, er et trygt tilfluktssted fra verden utenfor. Hennes barn synger Primær-sanger med skinnende øyne, og på veggene i hjemmet henger bilder av Frelseren, templer og Guds profeter, klippet ut fra *Liahona*. Hun og hennes mann ofret personlig for å bli beseglet i templet, slik at deres barn kunne bli født i pakten. Hun fortalte meg at hun stadig ber Herren gi henne tilstrekkelig styrke og inspirasjon til å oppdra sine barn i evangeliets lys, sannhet og styrke.

En annen søster bor alene i en liten leilighet i 80. etasje i en bygning i Hong Kong. Hun har noen fysiske problemer, men er glad og selvstendig. Hun er den eneste i familien som er medlem av Kirken. På en liten hylle har hun Skriftene, Hjelpeforeningens bøker og andre av Kirkens bøker. Hun har skapt en åndelig havn i sitt hjem, og hun er et lys for alle i sin gren.